

regne, tror jeg, 7. Jeg maa gøre opmærksom paa, at af de Kommuner, han regnede til Indtægt, ligger de 4 uden for Odssherred, nemlig Holbæk, Rindby, Svinnige og Ballekilde—Hørve . . . (Modsigelse)

Sa, i juridisk og jurisdiktional Henseende hører Ballekilde—Hørve til Odssherred, men fra et geografisk og Trafik-Synspunkt vil man vist indrømme, at Odssherred er Landet nord for Sammeffjorden. Jeg bestrider ikke, at Ballekilde—Hørve i jurisdiktional Henseende hører til Dragsholm Birk og hører til Odssherreds Valgkres, altsaa for saa vidt ind under de Interesser, jeg skal tale for. Men naar der er Spørgsmaal om at tilfredsstille Jærnbane- og Trafikinteresser, saa maa man tage det, der ligger nord for Sammeffjorden. Derimod have de Kommuner, som have nogen Vægt i Odssherred, som have det største Befolkningsantal og det største Hartkorn, overvejende stillet sig paa den østlige Linie. Dette gælder de store Sogne: Vig-Åsmindrup, Grevinge, Egebjerg og desuden Højby, som det ærede Medlem nævned, havde stillet sig uden for Sagen. Det er ganske rigtigt, at Sogneraadet har stillet sig tvivlsomt den Gang, men der har været Sogneraadssvalg siden den Tid, og jeg tør forsikre, at Befolkningen i dette store Sogn — det største Sogn i Odssherred, tror jeg — ganske vist ikke er enigt med Kommuneraadet. Jeg nævner dette kun for at gøre opmærksom paa, at man ikke kan paaberaabe sig, at Kommunerne i Odssherred i alt Fald for nærværende Tid udtale sig til Fordel for den vestlige Linie. Det er en Misbrug af det Svar, som foreligger fra Kommunerne.

Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkres (E. Larsen) vilde ikke høre den Udtalelse af mig, at det er de Herrer søndensfjords fra, der ødelægge Odssherreds Interesser. Det er en Udtalelse, jeg aldeles bestemt fastholder. Odssherred har ventet saa mange Aar paa sin Jærnbane, fordi Beboerne have haabet paa en Statsbane. Det er vistnok noget, den højtærede Minister ved, at der har været Forhaabninger i den Henseende, om de have haft noget reelt at støtte sig til, ved jeg ikke, men det har man nu ment i Odssherred. Nu have omfider Odssherreds Beboere opgivet Haabet om en Statsbane og have da givet sig til at ar-

bejde paa egen Haand og ville selv lægge Pengene til. Naar det nu ikke er lykkes at faa Planen gennemført, saa er det, fordi Folk uden for Odssherred ville benytte Odssherred til at trække deres særlige Interesser i Land sønden for Sammeffjord. Det ærede Medlem siger, at saa mange flere ville faa Nytte af hans Bane. Jeg skal da henvise til, at den Linie, jeg har foreslaaet, tilfredsstiller alle lokale Interesser undtagen for de 2 Sogne, jeg nævnte, sønden for Sammeffjord; den tilfredsstiller Åsnæs Sogn, den største Del af Faarevejle Sogn, og den tilfredsstiller i alt væsentlig alt, hvad der ligger vest for Sammeffjorden, naar man lægger en Station ved Åsnæs. Saa siger det ærede Medlem, at hans Linie stader ingen. So! den stader saa meget, at hele Odssherreds Beboere skulle have den Betøstning at køre 1 Mil længere, end naar de fik den Linie, Befolkningen ønsker, og det forekommer mig at være en ret betydelig Stade, og det er noget, de ville faa at mærke altid.

Sa, jeg skal indskrænke mig hertil. Jeg kan ganske vist ligesom det ærede Medlem fra Ruds Vedby (Laurer) erkende, at paa det nuværende Tidspunkt kan man ikke forlange og vente andet, af den højtærede Minister, end at han siger, at de to Spørgsmaal kunne vi meget godt forhandle. Jeg vil imidlertid haabe, at den højtærede Minister vil lade sig overbevise om, at Odssherreds Interesser ere bedst tjente med den Linie, jeg har foreslaaet. Og i saa Fald vil den højtærede Minister have to Grunde til at vælge den Linie. Den ene Grund er den, at denne Linie tilfredsstiller de lokale Interesser bedst, og den anden er den, at det er den Linie, som den ærede Minister kan vente at slippe billigst fra. Den Komite, som søger Koncession, kan skaffe Pengene, det siger den, den har Udset til, og naar den saa kun behøver at faa den halve Ekspropriation fra Statens Side, antager jeg, den højtærede Minister vil sige, at han slipper billigt fra Odssherredsbanen, og saa skyndsomst vil give Koncession paa den østlige Linie. Jeg tillader mig gentagende at anbefale dette Forslag til alvorlig Overvejelse. Det er ikke et saa ligegyldigt Spørgsmaal for den vedkommende Sogn, om jeg end kan forstaa, at ærede Medlemmer fra andre